

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Exultatio de pace iam facta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

DE AMORE CONIVGALI.

Funde puer calices. lux hæc Cretensis agatur.
Funde iterum, & multo splendeat igne focus,
Igne focus, madeat generoso mensa Lyæo,
Impediat canas myrtus opacæ comas.
Tyrrheni procul hinc, procul hinc estote labores.
Otia securus garrula Bacchus amat.
Dic puer an'ne aliquos quereris male sanus amores?
Num tua sollicitet pectora Hetruscus amore?
Margara num, roseo'ue decens Grecinna colore?
Num facie & blandis grata Terinna iocis?
Me dulcis Iunepra, nouos hæc fuscitat ignes,
Absentemq; urit bella puella senem.
Desine & ipsa meas Iunepra incendere curas,
Frigidaq; absenti corda fouere face,
Parce seni, restinguere faces. tu prome Falernum.
Leniat ut curas ebria cura nouas.
Pone merum. pone & talos. post uina, iocumq;
It sopor. hic curas diluet ipse grauers.

EXULTATIO DE PACE iam facta.

à Bellis ad rura, & ad otia grata Camœnis,
Ad rura à bellis uxor amata uocor.
Pax Cererem redditq; agris, redditq; Lyæum,
Et sua cantantem Mænala Pana sonant.
Pace sua lætatur humus, lætantur agrestes,
Et resudes somnos oppida fessa trahunt,
Iam facilis iam læta choros per prata uoluptas
Dicit, & optatus rura reuosit amor.
Rura Venus, rurisq; colit nunc urbe relicta
Læta domos. lætus numina sentit ager.

Ergo alacrens sequimurq; deos, & rura petamus,
 Huc propera, mecum huc uxor amata ueni.
 Huc ueris te poscit honos, rurisq; beati.
 Et rure & uerno tempore natus amor.
 Vrbis opes ualeant, nil rure beatius ipso.
 Rura placent musis, rura Diana colit,
 Rura fides habitat, habitat probitasq; pudorq;
 Et fas, & pleno copia larga simu.
 O' ualeant urbes, quid enim felicius agro?
 Hic tecum hic coniux uita fruenda mihi est.
 Otia si capiant animum, quid mollius umbra,
 Fundit quam multa Populus alba coma.
 Quam Platanus, Platanoq; decens intersita Laurus,
 Et quae tam raro Citrus honore uiret.
 Sin labor, ut teneras hortis disponere plantas,
 Ut iuuat humenteris carpere mane rosas,
 Aut tenuem è folijs Laribus pinxit se coronam.
 Et sua triticeæ ferta parare deæ,
 Nunc legere arbuteos fœtus, montanaq; fraga,
 Aureaq; in calathis mala referre nouis,
 Nunc agere incutas in retia cæci uolucres.
 Mille modos placidi rura laboris habent.
 Sed coniux tua uota moror, laqueata ualete
 Et tecta, & thalamu. te duce rura peto.
 Dux coniux, cui cana fides, cui castus eunti
 Haeret amor, sequimur teq; tuosq; deos.
 O' mihi post longos tandem concessa labores,
 O' mihi non iuueni sed data forte seni,
 O' mentis tranquilla quies. saluete beati
 Ruris opes, salue terra habitata dijs.

DE AMORE CONIVGALI.

Terra bonis fœcunda, & nulli obnoxia culpæ.
Hic tecum, hic coniux uita fruenda mihi est.
Ista senes nos fata manent. mors usq; uagatur
Improba. uis mortem fallere, uiue tibi.

LAETATVR IN VILLA

& hortis suis constitutus.

Hos ego ruricola m̄q; bouem, simamq; capellam
Quam lætor nitida luxuriare cute.
Divitiæq; laris tenuis non se gnis asellus
Vt sp̄ondet multo plurima ligna foco.
Insultatq; solo, atq; ad herum lascivior annis
Calcitrat, & posita lite recumbit humi.
Hac malo uix est fœcundior ulla per hortos.
Atq; grauata suum quād bene portat onus.
Quād felix quād læta nitet Morusq; Pirusq;
Et dites ramos pondere uicta' grauat.
Has coniux sc̄is has alieno ē stipite gemmas
Trudere, adoptatas & bene ferre comas.
Hæmitis Pruni foetus, hæ fertile præcox,
Et multum nobis aurea mala ferent.
Seu Campanus ager, siue hanc dedit Africæ ponum
Artifices hominum siue tulere manus.
Non grato siue honore ferret, siue diuite fructu,
Non siue cæruleis Azariola comis.
Has pueri cohibete, premat ne pampinus uias.
Luxuries non hæc, non mihi tanta placet.
Illa placent plenis innixa Cydonia ramis.
Quantis honoris mensis, gratia quanta manet.
Quæ biferis, quæ sarnensi, quæ multa volumbro